

vani stroški pojužinali ves njegov delež, tako, da ima sedaj ravno toliko dolga na posestvu, za katolikor je bilo ono cenjeno. On, domači sin je torej posestvo naravnost kupil. Ali se naj zanaša na bogato nevesto? Takih je prav malo. Da, cenitev se je vršila le nekaj ur, ali nasledki njeni trajajo dolga leta, če ne — vedno! Pozna se najprej na posestvu; košati gozdi se sekajo do skrajnosti. Drugi žalosten naslednik je nekaj obup kmeta nad boljšo prihodnostjo. Ko mu je kup dolgove tako narastel, da ne vidi več čez, upade mu srce in — uda se nemilej osodi. Zato naj vendar obvelja geslo: Zemljišče očetovo ne bodi ob smrti, kakor na prodajo, marveč naj se skrbi, da ono ostane otrokom! To pa se zgodi le, ako se cenitev popolno predružači. Mesto da se ceni posestvo po navadni vrednosti, vsprejeti se bi morala načelo: Ceniti se le tako visoko, kolikor se s čistimi dohodki zemljišča more vsaj v 20 letih izplačati.

Še lažje nego to, more pomagati skrben kmet svojemu nasledniku s tem, da naredi pametno oporoko. On najbolj pozna svoje zemljišče, njega moč in rodovitnost, pa tudi slabosti in stroške. Lahko torej presodi, kako visoko sme naložiti nasledniku breme, da ga bode ne samo mogel nositi, nego s pridnostjo svojim tudi kedaj obvladati. Če ga je ljubezen do rodne zemlje navduševala k delu celo življenje, brez dvoma bode iskra te ljubezni ga pripravila h koraku, da omogoči, naj to zemljišče po smrti ostane njega otrokom! Torej pametna oporoka bila bi v sedanjem času najboljša zagotovilo za obstanek kmečkih domov. Pohorski.

Sejmovi. Dne 6. februarja v Gornjem gradu. Dne 8. febr. na Dobrni pri Celju in v Lipnici. Dne 9. febr. v Konjicah in na Pilstanju. Dne 10. febr. v Št. Juriju ob južni žel. in na Bregu pri Ptuj (za svinje).

Dopisi.

Iz Slov. Bistrice. (Zbor) naše podružnice svetega Cirila in Metoda dne 31. januarja. Po pozdravu gospoda predsednika, dr. Lemeža, je sledilo poročilo tajnikovo in denarničarja. V novi odbor pa so bili voljeni: č. g. Martin Medved načelnikom, g. M. Kamšek blagajnikom in č. g. E. Trstenjak tajnikom; namestniki pa gg. dr. Lemež in P. Novak. Zborovanje je bilo jako obiskovano; posebno so ljubi sosedje iz Poličan, Studenic, Polskave in v velikem številu vrli kmetje laporski prihiteli, da bi se z nami navduševali za družbo sv. Cirila in Metoda. Posebno nas je navdušil za narodno reč č. g. Trstenjak, ki je govoril o pomenu družbe, pa tudi v naša srca vlival ljubezen do milega slovenskega jezika. Za razveseljevanje pa je skrbelo pevsko in tamburaško društvo. Radostnim srcem smo poslušali krasne pesmi, kakor tudi tamburanje; kratkočasila nas je tudi vesela igra »Popolna žena«, katera se je prav dobro obnesla. Posebna hvala gre blagi obitelji Polančevi iz Črešnjevca. Naša želja je, da bi novi odbor nam več takih lepih večerov pripravil, da podružnica postane krepka hči svoje matere — družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. In tebi, »Slovenski Gospodar«, ki se vedno boriš za versko in narodno solo, kličemo ob tvoji 30letnici: Slava in hvala!

Iz Šaleške doline. (Čujmo!) Lepa Šaleška dolina je sedaj popolnoma naša, vendar so razmere take, da treba Slovencem čuti nad svojo posestjo. Dva sovražnika slov. ljudstva smelo in ponosno vzdigata svojo glavo: nemškutar in socijalni demokrat. Od nekdanj že biva tu slovenski rod in ima tukaj edini domovinsko pravico. Sedaj bi si jo radi pridobili tudi nemčurji in

socijalni demokrati. Toda: Nobeno ped — Za celi svet — Ne damo preč! — Nemčurji bi radi vse ponemčili, socijalni demokrati vse spreobrnil in narodnost in vero našo iztrebili. Toda ne udaj se, slov. ljudstvo! Gre se za vero in naš jezik in našo zemljo, zato, Slovenci Šaleške doline, bojujmo se do zadnjega diha za nje katoliški in slovenski značaj. Tu ni mesta nemčurjem, niti soc. demokratom! Delujmo neumorno, da iztrebimo plevel in očistimo zemljo našo. Zares lepa je ta dolina, ki jo obdajajo na vseh straneh gore, na dveh zelo visoke in slov. ljudstvu kažejo vedno v nebesa, zato le »V nebesa dvigajmo mi srce in oko, — Slovencem luč naj sveta vera bo«. Zato pa tudi vi ponosni hribi in gorski velikani »Povzdigajte Slovencem bistre glave, — Naj bodo vrli sini Slave!« Ohraniti Šaleško dolino zvesto veri in domu, na to gre naš boj, zato ne nehajmo, dokler ne bo popolnoma varno vihrala tu katoliška in slovenska zastava, za katero se naš »Slov. Gospodar« bori že trideset let. Slava mu!

Iz gorenje Savinjske doline. (Trideset let) je javljala naš »Slov. Gospodar« vesele in tužne dogodke iz naše doline. Koliko valov je bistra Savinja v teku teh let preobrnila, koliko težkih bremen čvrstega lesa iz naših planin prevozila! Nazaj si želi postarani Savinjecan one srečne dni, ko je lesna trgovina prinašala svetle tolarje v naše kraje; kedaj se bodo oni časi povrnili? Smehljajočega obličja pripoveduje ti vrli gospodar, kako veselo je nekdanj drčal po valovih v hrvaške nižave, vedoč, da njegov les dobi pošteno plačilo, a čelo se mu grbanči v skrbi, kaj bo, ako bo cena pri lesu tako padala, kakor zadnja leta. — Gozdi po planinah se svetlijo, spravilo lesa v nižavo stane težkega denarja in pride plov na Hrvaško, ali ga prodaj v zgubo židu, ali ga upaj za nedoločeni čas, ali ga pa pusti leto in dan ob Savi, da najdeš kupca, ako ti ga morda povodenj prej ne odnese. Taka je pri nas lesna trgovina zadnja leta; odkod torej živeža? Polja malo, in še tega mnogo graščinskega; drobnice, katere je bilo nekdanj po stotine v planinah, je polovico manj; živinoreja res prinaša še nekaj okroglega, a tudi ta že peša vsled nezadostnega križanja v plemenih. Ne smemo torej misliti, da se pri nas le še mleko in med cedi, ker se celó zadnja vravnava denarne vrednosti (valuta) je izvalila težko prislužene tolarje iz tajne skrinjice, v kateri zdaj pajek gospodari. — Da nam zasvetijo še lepši dnevi, trkati moramo pri vladi, naj ona naši lesni trgovini pripomore s tem, da ustavi sekiro, ki poje po vladinih gozdih v Bosni, da pa tudi ona povzdigne živinorejo s svežim plemenom in s podporo za ustanovo sirarske zadrage. V tej nadi podpiraj nas Bog in naši poslanci!

Od nemške meje. (»Südmarka«.) Da obhaja »Slov. Gospodar« svojo tridesetletnico, tega se posebno mi na meji jako veselimo. Saj se je »Slov. Gospodar« celo dōbo svojega obstanka tako vrlo bojeval, z nami za nas se potegoval in nam branil naše pravice. Naš boj pa še ni končan. Dozdaj nas je »Südmarka« iz Maribora napadala, sedaj pa so ustanovili enako društvo tudi v Štrasu, ki je le kake pol ure od naše meje. Da bi tamošnjim nemškim kmetom s tem pomagali, tega gotovo niso imeli takrat v mislih, ko so si izvolili dr. Mescher-ja, svaka Pistorjevega, za načelnika. Zadovoljni smo sicer in nič ne rečemo, ako hoče straska »Südmarka« dr. Mescher-ju in njegovemu »dvorcu« na noge pomagati. Kakor slišimo, si je dal ta zdravnik sedaj obrniti tisto pobeljeno desko, na kateri je kazala Slovencem velika »roka« pot k zdravniku, proti nemški strani. Slovenci so ga že do dobrega spoznali, kak Nemec pa se mogoče sedaj še vlovi, posebno po ustanovitvi »Südmarke« v Štrasu. Ker pa vemo, da je vendar v prvi vrsti ustanovljena ta »Südmarka« zoper nas,

zato se je sicer ne bojimo pa v skrbeh smo. Sedaj bodo od obeh strani prežali na naša slovenska posestva, katera so obdelovali od pamtiveka naše pradedi, Slovenci. To je velika nevarnost. Da bi se pa ta nevarnost odstranila ali vsaj zmanjšala, moralo bi se začeti v naših bralnih društvih bolj živahno delovanje. Samo gledati in zdihovati, pri tem pa roke križem držati, nič ne pomaga. Dobro bi bilo, ako bi nam tudi družba sv. Cirila in Metoda kaj pomagala. Pa z žalostnim in recimo odkritosrčno z nezaupnostjo gledamo v Ljubljano, kjer se naši bratje bratijo z onimi, kateri nas tukaj tlačijo in nas iz očetove hiše pregnati hočejo. Nam ne gre v glavo, da bi tam bili Nemci drugači, kakor pri nas. Hvala Bogu, da imamo pri nas vendar veliko pridnih, zavednih, narodnih mož, kakor se je o volitvah v deželni zbor sijajno pokazalo. To pa je sad tvoj, preljubi »Slov. Gospodar«! Z veseljem te čitamo. Bog daj, da bi nas še nadalje 30 let branil, učil in v nemal za mili naš narod!

Izpred Celja. (Ob 30-letnici) sprejmi, »Slov. Gospodar«, tudi pozdrave od svojih častilcev in naročnikov v spodnji Savinjski dolini. Saj si ti prvi list, ki se je na spodnjem Štajarskem potegnil za pravice za teptani naš rod, tvoja je več ali manj zasluga, da v naših občinah gospodarijo slov. možje, ti si edini list na spodnjem Štajarskem, ki si vedno ostal zvest svojemu geslu »Vse za vero, dom, cesarja«, ti si edini, ki si možato zastopal koristi vsakega stanu, ti si edini, ki si se potegnil za ubogega kmeta, ti si edini, ki si opetovano povzdignil glas, naj bi rodoljubi Savinjske doline osnovali toli potrebno hmeljarsko zadrugo; ti si edini na Spod. Štajarskem, ki si svaril pred najnovejšimi osrečevalci ljudstva, socijaldemokrati, ter njihova neizpeljiva načela raztolmačil ljudstvu. Ker si torej 30 let tako zvesto držal se svojega programa, trdno upamo, da še zanaprej ostaneš tak! Le nekaj nas teži, da je še Št. Peter v nemškutarskih rokah; pa upamo, da se tudi tam polagoma razmere spremenijo. V Petrovčah vrlu deluje novi občinski odbor. Ker so tukaj prejšnji odborniki preveč grešili, bo trajalo nekaj let, da se zopet ti grehi poravnajo. Res, iz srca kličemo: Slava tebi, slava vsem tvojim zvestim sotrudnikom!

Iz Srednjega Gasteraja v Slov. goricah. (Družba sv. Mohorja) je zares duhovna krušna mati vernih Slovencev, ki leto za letom donša toliko dušnih in telesnih dobrot. Zakaj to omenjam? Prvič radi tega, ker je sedaj zopet čas, da se ognjevitoprimemo za pridobitev prav mnogo novih udov. Slovenci, ne zabimo tega! In drugič omenjam to, ako človek tu in tam malo pokuka tudi v kak majhen koledarček, bi si nikakor poprej ne mislil, da je mogoč v slavnem 19. stoletju tak kozal! Pregledal sem namreč znani nemški koledarček, ki se tiska leto za letom v Leykamovi tiskarni v Gradcu. Tam uvidimo, da ima v septembru: »Neuer Bauern-Kalender 1897« eden teden 7 delavnikov, a nastopni samo 5. Vendar tega »trepasti« Slovenci ne smemo zameriti; ker ravno v oni tiskarni izhajajo nam nasprotni časopisi; in ravno v zadnjem času, ko je bilo toliko hrupa o celjskem vprašanju, bavili so se stavci v oni tiskarni na ljubo drugih s strupenimi članki proti nam Slovincem. Zatorej je že mogoče tak kozal v sramoto onih Slovencev, ki to umazano sodrigo kupujejo. Ali je pa ta koledarček za naše stoletje kaj lepega? Nikakor ne! Le pogledajte svetnike, kako so — naslikani! Ali bi ne bilo mogoče Leykamovi tiskarni priskrbeti bolj snažnih slik? Svetujem vsem Slovincem to-le: Bodite zadovoljni z Mohorjevim koledarjem, ki je prekrasno delo in zadostuje vsem potrebam, bolje kakor vsak tak umazan koledarček, ki je še po vrhu nemški »Svoji k svojim!« Tako tudi ti, dragi »Slov. Gospodar«,

kličesh že trideset let. Bog nam te še mnogo, mnogo let ohrani!

Iz Slov. goric. (Vinogradarstvo.) Zopet korak k zbolšanju vinoreje! Pred kratkim je sl. c. kr. okrajno glavarstvo v Mariboru na občinske urade poslalo knjižice z naslovom: »Najcenejša in najhitrejša obnovitev opustošenih vinogradov.« Namen te knjige je, da jo občani pridno prebirajo in se podučijo, kako je treba ravnati z ameriškimi trtami. Knjiga je res namenjena, da se ljudstvo iz nje podučí, pa vendar nekateri občinski predstojniki niso besedice omenili svojim občanom, da si jo smejo brezplačno posoditi. Menda zato ne, ker je pisana v lepi slovenski besedi, in bi torej ljudje vedeli, da znajo na c. kr. okrajnem glavarstvu, da smo mi Slovenci. Komur je kaj za prihodnost mar in noče zaostajati s kislim obrazom in če ima glavo na pravem mestu, pa še mu ni znana ona knjiga, naj odločno gre k svojemu predstojniku in zahteva, naj se mu knjiga posodi. Tudi pisatelj teh vrstic je bil primoran to storiti. Knjiga je lahko umljiva, ker je v berilo vtisnjenih 28 podob. Pisatelj te knjige dostavlja: »Kdor se bo marljivo učil in tako ravnal, ta se nikoli ne bo kesal; in da bodo se zopet vrnili nekdanji zlati časi, ko se bode zopet razlegalo mило in veselo petje po vinskih goricah.« Pri-
stavim se le, da bi bilo dobro, ko bi bilo teh knjig večje število med našim ljudstvom, naj bi jo vsak vinogradnik imel takoj pri roki. Za vso občino je torej dosti premalo eden iztis. — O tridesetletnici »Slov. Gosp.« pa se razlega po lepih Slov. goricah od Slovencev le eden glas: Slava tebi, naš list! Po sedanjosti poti le vedno naprej!

Od Mislinje. (Vinarske zadruge, kje ste?) Nedavno si nam, »Slovenski Gospodar«, naznanil med raznimi stvarmi, koliko se stoči po naših gostilnicah ničvredne ogerske brozge ter si vskliknil: »Slovenci, izogibajte se tacih gostilnic! Škoda za glavo in denar!« Kaj pa je treba storiti, da se gostilničarjem ne bode več po židovskih agentih vsiljevalo narejeno ogersko vino? Rodoljubi v Mariboru, v Slovenskih goricah, Ljutomerskih goricah, na Ptuj, v Halozah, šmarijskem, kozjanskem, brežiškem okraju in v Celju! Ustanovite vendar enkrat vinarske zadruge, kakoršno imajo naši bratje v Istri! Potem bodo vedeli naši krčmarji, kje se dobi pošteno slovensko blago. Tudi bi zadruge lahko pošiljale poštene agente k nam, na Koroško, Kranjsko in Gornje Štajarsko in še drugam ter tako v denar spravljale zlahtno kapljico. — Dragi »Slov. Gospodar«, ob slavnj 30letnici pa ti želimo: Bog te še ohrani in obvaruj, »Dokler slovenski rod — Ima po zemlji hod!«

Iz Celja. (XV. letno poročilo.) [Konec.] Č. g. Fr. Černšek, kaplan, 2 fl., č. g. Martin Gaberc, župnik, 5 fl., g. Juro Dimec, posestnik, 1 fl., g. M. Pišek, oštarica, 2 fl., č. g. Pav. Hrovat, župnik, 5 fl., Neimenovan 1 fl. 40 kr., vlč. g. Mat. Stoklas, dekan, 2 fl., č. g. Gregor Presečnik, župnik, 2 fl., č. g. Fr. Višnar, kap., 2 fl., č. g. pri pogrebu raj. g. Bl. Rotnika, 34 fl., g. Antonija Cerjak, veleposestnik, 2 fl., č. g. Fr. Kolarič, župnik, 5 fl., č. g. Fr. Zdolšek, župnik, 5 fl., č. g. Jož. Dekort, župnik, 8 fl. 32 kr., g. Jož. Stuler, hiš., 2 fl., slav. okrajni zastop v Celju 200 fl., slavna posojilnica v Gornjemgradu 5 fl., slavna posojilnica v Vitanju 15 fl., č. g. Jož. Žičkar, župnik, 2 fl., č. g. Anton Rančigaj, kaplan, 5 fl., Neimenovana 2 fl. 50 kr., slavna posojilnica v Konjicah 25 fl., slavna posojilnica v Celju 250 fl., č. g. V. Kolar, provisor, 8 fl., g. Ter. Jezernik 5 fl., g. Fr. Lipovšek, posestnik, 3 fl., Liza Marot 2 fl., Neža Pfeifer, hiš., 2 fl., Neimenovana 5 fl., polletni obresti od obligacije 42 fl., obresti 30 fl. 19 kr., č. g. Jakob Hribnik, spiritual, 2 fl., g. Ferd. Gologranc, zid. moj. 9 fl. 40 kr., č. g. Mih. Lendovšek, župnik, 2 fl., g. Lemež,

gostilničar, 3 fl., č. g. Jakob Krušič, župnik, 5 fl., č. g. Fr. Walther, župnik v pok., 2 fl., g. dr. Anton Žizek 3 fl., g. Ivanka Žizek 2 fl., č. g. Anton Ribar, župnik 5 fl., č. g. Ant. Veternik, kaplan, 5 fl., č. g. Fr. Simonič, korvikar, 10 fl., Neža, Marija in Antonija Šah 1 fl. 56 kr., g. dr. Jos. Sernec, odvetnik, 20 fl., g. Apolonija Jazbec, posest., 10 fl., slavna posojilnica v Šostanju 10 fl., č. g. M. Lah, kaplan, 1 fl., g. Mat. Murn 3 fl., g. Karl Šah 2 fl., g. Konrad Vašič, m. svétnik, 24 fl., g. M. Glinšek, posestnik, 2 fl., Lucija Glinšek 1 fl., g. Stefan Strašek, čevlj. moj., 2 fl., g. Hel. Murko 3 fl., g. Jožef Pleifer 52 kr., g. Mih. Gobec 2 fl., g. Jos. Hočevnar, velep. 50 fl., g. Hel. Lipovšek, posest., 1 fl., Ana Lipovšek 55 kr., preč. g. dr. Iv. Mlakar, kanonik, 10 fl., č. g. Fr. Bratkovič, kaplan, 1 fl., g. M. Kač 55 kr., g. Ivan Supanc 5 fl., g. Matevž Kmecl 5 fl., slavna občina okolice celj. 300 fl., preč. g. Jernej Voh, nadžupnik, 2 fl. 10 kr., g. Josefa Lipovšek 2 fl. — Iskreno se zahvaljujemo vsem blagim članom in dobrotnikom za podporo ter prosimo vse prijatelje našega zavoda za njihovo naklonjenost in krepko pomoč.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar bodo po državnih volitvah imenovali več novih članov gospodarske zbornice. — Na shod krščansko-socijalnih delavcev je došlo v nedeljo 136 mož, ki so zastopali nad 100 tisoč krščanskih delavcev. — V nedeljo so socijalni demokratje na osmih shodih ropotali zoper versko šolo. Pomagali so jim celo nekateri učitelji. Žalostno!

Česko. Cesarski namestnik se je v deželnem zboru izrekel za enakopravnost in enakovrednost Čehov in Nemcev ter za nerazdeljivost kraljevine Češke. V kratkem pa se uvede češčina kot notranji jezik v vseh uradih na Češkem in Moravskem. Nemci so s tem grozno nezadovoljni. — Pri zapriseženju je praški župan, dr. Podlipny, izjavil željo, naj se svetli cesar dajo kronati za kralja češkega.

Štajarsko. Vodstvo nemške konservativne stranke pripozna pastirski list avstrijskih škofov za svoj program. — Baron Rokitsky s svojo »krščansko kmečko zvezo« vsako nedeljo priredi v graški okolici po dva shoda, da udriha po duhovščini. To pač ni krščansko! — Morre je vsled bolehnosti odklonil kandidaturo za državni zbor.

Koroško. V deželnem zboru se je vladna predloga o veronauku na celovski višji realki brez ugovora izročila odseku. — Na slovenski shod pri Sv. Štefanu ob Trušnjah je prišlo nad sto vrlih kmetov in pet socijaldemokratov, ki pa so se samo osmešili. Pošten slovak kmet ne pojde za temi židovskimi hlapci!

Kranjsko. Kompromis katoliško-narodne in slov. liberalne stranke je splaval po vodi. Na shodu zaupnih mož katol. narodne stranke so se skoro vsi izrekli proti sporazumljenju z liberalci. Katoliška stranka noče prepustiti notranjskih občin liberalcem, ker bi jo ti baje izpodrinili v kočevsko-trebanjskem okraju.

Primorsko. Goriški Slovenci kandidujejo dr. Tumo za 5. kurijo. — Tržaški župan, dr. Pitteri, in vsi liberalni občinski svetovalci so se odpovedali svoji časti, ker na ukaz namestništva nočejo vsprejemati slovenskih reklamacij. Nove občinske volitve pa se začnejo dne 17. februarja. — V Istri je vlada zaukazala, da kmečki volilci ne bodo več volili svojih poslancev v mestih, ampak v svojih občinah.

Hrvaško. Stranka »Obzora« in stranka »Domovine« sta se zedinili ter bodeta pri volitvah skupno postopali. — V Reki so se vendar združili Hrvati in Lahi proti Madjarom in zmagali pri občinskih volitvah. Bržčas se izvolijo dva poslanca za zagrebški sabor.

Ogersko. V državnem zboru je neki poslanec kraljeve dvornike imenoval nemške in češke pritepenice; Banffy pa je na to molčal! — Poslanec Blaskovič je pisal opatu Molnarju pismo, katero pa je prišlo v roke Banffyju, ki ga je v zbornici prebral. Vsled tega Molnar Banffyja toži, toda gotovo nič ne opravi.

Vnanje države.

Rim. V kratkem izdajo sv. oče novo navodilo o branju prepovedanih knjig, ki bode primerno sedanjemu času. — Zopet se vrše poganjanja med sv. stolico in rusko vlado zastran učenja ruščine v poljskih duhovnicah.

Italijansko. Nove volitve v zbornico bodo začetkom marcija. Vlada si želi večino, ki bode tudi v vojaških rečeh lepo poslušna. — Vsled poročil iz Afrike je vlada zapovedala, pripraviti koj dva nova polka, da jih pošlje v Masavo.

Nemško. Ruski vnanji minister, grof Muravjev, je došel iz Pariza v Berlin, odtod pa se je odpeljal v Kiel, kjer se je predstavil cesarju Viljemu. — Pruski minister je rekel, da zato se razpuščajo poljski shodi, ker komisariji ne razumejo poljščine. To pa je res turška pravica!

Rusko. V Sebastopolju, v Črnem morju je popolnoma pripravljenih šest vojnih ladij, oklopnice, več topnjač in sedem torpedovk za odhod, ako bo treba odriniti pred Carigrad.

Bolgarsko. Bolgarji dobijo novo volilno postavo in nov trgovinski zakonik. Načrt nove volilne postave je namreč notranji minister še v soboto predložil sobranju.

Turško. Povsod je huda za denar, posebno v Turčiji; toda Avstrija, Rusija in Anglija so se vsaj v tej reči zedinile, da Turek ne dobi nobenega posojila, predno ne uvede najvažnejših preosnov. — Na Kreto te dni pride nad 80 hrabrih Črnogorcev, da vstopijo v tamosnjo novo žandarmerijo.

Špansko. Na Filipinskih otokih v daljni Aziji bode bojda v kratkem mir, ker je ustaški vodja Emilio Agminaldo voljen, udati se pod pogojem, da se ubežnikom ne zgodi nič žalega. — Za otok Kuba izdela ministerstvo ta teden preosnove. Ali bodo ustaši z njimi zadovoljni?

Afrika. Angleško-egipčanska vojska je lani zasedla Dongolo v Sudanu. Letos na spomlad pa bode prodirala do Berberja. Kakor hitro se tega mesta polasti, bode jej prva skrb, da zasede tudi Kartum, glavno mesto Sudana, kjer zdaj vladajo divji dervisi.

Azija. V Afganistanu, ki loči ruska in angleška posestva, vlada zdaj emir Abduraman, ki si je dober z Rusi in Angleži. Ker bojda emir boleha, so si Angleži že v skrbeh, češ, njegov sin utegne popolnoma potegniti z Rusom, in temu je potem pot v Indijo odprta.

Za poduk in kratek čas.

V podzemeljskem Rimu.

(Piše Fr. Kovačič.)

(Dalje.)

Še le 1. 1578 so prišli katakombam zopet na sled. V nekem vinogradu so delavci kopali in so našli na